

BISKUPI POMOCNICZY DIECEZJI RADOMSKIEJ Z OKAZJI ZŁOTEGO JUBILEUSZU KAPŁAŃSTWA KSIĘDZA BISKUPA ORDYNARIUSZA EDWARDA MATERSKIEGO

*Czcigodni Bracia Kapłani,
Drodzy Bracia i Siostry ze wspólnot życia konsekrowanego,
Umiłowani Bracia i Siostry - Wierni Świeccy!*

W IV Niedzielę Wielkanocną skupiamy się wokół Jezusa Chrystusa naszego Zbawcy i Pana, który pragnąc wyrazić głębię duchowej więzi z nami, nazwał się Pasterzem. Ten tytuł, obok tytułu Nauczyciel, był szczególnie bliski Chrystusowi. Wyraża on bowiem nie tylko autorytet przewodnika, lecz także głęboką więź z podwładnymi, zwłaszcza gdy występuje łącznie z przymiotnikiem „dobry”. „Ja jestem dobrym Pasterzem” - stwierdza Jezus. Pasterz idzie zawsze przodem - owce postępują za nim. Staje się więc dla nich „drogą” Wyszukuje im dobre pastwiska i broni je przed niebezpieczeństwem ze strony drapieżnych wilków. Dobry pasterz szuka owcy zagubionej, opatruje zranioną, a szczytem jego miłości jest oddanie życia za owce.

Obraz Pasterza i owczarni wskazuje na tajemnicę Kościoła. Jezus Chrystus po swym zmartwychwstaniu przekazał władzę pasterzowania Apostołom, posyłając ich na cały świat, aby przedłużali Jego zbawczą misję wobec wszystkich ludzi. Do Piotra powiedział: „Paś owce moje, paś baranki moje” (J 21,15n). Tenże Piotr napisze później w liście, aby przełożeni gminy byli „żywymi przykładami dla stada” (1P 5,3). W ten sposób będą mogli otrzymać kiedyś niewiedzący wieniec chwały od Najwyższego Pasterza. Tak więc przełożenie w Kościele jest pasterzowaniem. Inspiracją do dobrego wypełnienia tego posłannictwa w Kościele będzie wciąż żywy i przemawiający obraz dobrego pasterza i jego pełna miłości służba ludziom: „Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie i miały je w obfitości” (J 10,10).

Od czasów Papieża Pawła VI, od roku 1964, przeżywamy dzisiejszą niedzielę w całym Kościele jako Międzynarodowy Dzień Modlitwy o Powołania Kapłańskie i Zakonne. Ojciec Święty w trosce o rozwój i przyszłość Kościoła zalecił wspólną modlitwę o powołania. Kościołowi bowiem zawsze potrzebni są dobrzy i liczni kapłani, a także osoby poświęcone Bogu w życiu konsekrowanym. Z tą prośbą, a zarazem z ogromną wdzięcznością za obfite powołania w naszej Ojczyźnie przeżywamy dzisiejszą niedzielę. Ale w naszej Diecezji nabiera ona w tym roku szczególnego blasku radości i zadumy.

Oto przed 50 laty, 20 kwietnia 1947 roku, nasz Arcypasterz, Ksiądz Biskup Edward Materski przyjął w katedrze kieleckiej święcenia kapłańskie z

rajk Księdza Biskupa Czesława Kaczmarka. Dziś więc przeżywa złoty jubileusz posługi kapłańskiej. Jako kapłan posługiwał w diecezji kieleckiej na różnych stanowiskach duszpasterskich. Po pierwszych wikariatach w Chmielniku, Kielcach i Kurzelowie rozpoczął studia teologiczne na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Warszawskiego, a następnie w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie uwieńczone doktoratem z teologii. Następnie prowadził zajęcia z katechetyki w Seminarium Duchownym w Kielcach, a także w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W tym czasie był także diecezjalnym wizytatorem katechizacji. W 1968 roku Papież Paweł VI powołał księdza Edwarda Materskiego do Kolegium Biskupów. Z kolei Papież Jan Paweł II w 1981 roku mianował Księdza Biskupa Edwarda Materskiego Biskupem Diecezji Sandomierskiej, która później otrzymała nazwę Diecezji Sandomiersko-Radomskiej. Po utworzeniu przed pięciu laty nowej Diecezji Radomskiej jej Arcypasterzem został Dostojny Jubilat.

Przed trzema laty przeżywalimy wraz z naszym Arcypasterzem Jego srebrny jubileusz posługi biskupiej. Wówczas to, dziękując Panu Bogu za lata wyteżonej pracy Dostojnego Jubilata, uświadomiliśmy sobie jak rozliczne są owoce Jego pasterskiego zatroskania. Dewiza biskupiego posługiwania "Przyjdź Panie Jezu" inspirowała Arcypasterza do podejmowania śmiałych a niezbędnych decyzji. Ona legła u fundamentów obszernego i pięknego gmachu Seminarium Duchownego, a także rozlicznych kościołów parafialnych i pomocniczych. Z kolei dbałość o poziom wiedzy religijnej i jakość katechezy w diecezji zaowocowała erygowaniem Radomskiego Instytutu Teologicznego i Kolegium Katechetycznego. Pasterska czujność o powierzona sobie owczarnię przejawiała się w nieustannym głoszeniu Słowa Bożego według zaleceń Apostoła Narodów: „Głoś naukę, nastawaj w porę, nie w porę, w razie potrzeby wykaż błąd, poucz, podnieś na duchu z całą cierpliwością, ilekroć nauczasz... Czuwaj we wszystkim, znoś trudy, wykonaj dzieło ewangelisty, spełnij swe posługiwanie” (2Tm 4, 2n).

Dzisiaj, przeżywając złote gody kapłańskie naszego Arcypasterza, chcemy objąć spojrzeniem wdzięczności wszystkie lata jego życia kapłańskiego. Czym jest to życie kapłańskie? Ojciec Święty Jan Paweł II, który w ubiegłym roku przeżywał swój złoty jubileusz kapłański, napisał w książce *Dar i tajemnica*: "Zdajemy sobie sprawę z tego, że ludzkie słowa nie są w stanie udźwignąć ciężaru tajemnicy, jaką kapłaństwo w sobie niesie" (s. 8).

Kapłaństwo jest tajemnicą.

Do kapłaństwa powołuje Pan Bóg w różnym czasie i często w niezwykłych okolicznościach. Powołania kapłańskie Ojca Świętego Jana Pawła II i naszego Arcypasterza realizowały się w tych samych czasach i dojrzewały w jednakowym klimacie. Ojciec Święty w wieku dziewięciu lat stracił matkę, nasz ksiądz Biskup w takim samym wieku stracił ojca. U obydwo Dostojnych Jubilatów dojrzewanie powołania wiązało się z okresem II wojny światowej, z okresem okupacji nazistowskiej. Stwarzało to wiele

różnorodnych trudności, przeszkód i zagrożeń. Papież napisał w swoich wspomnieniach: "Powołanie, które dojrzewa w takich okolicznościach nabiera nowej wartości i znaczenia. Wobec szerzącego się zła i okropności wojny, sens kapłaństwa i jego misja w świecie stawały się dla mnie nadzwyczaj przejrzyste i czytelne" (Dar i Tajemnica, s. 34). Bóg jeden wie, jakie znaczenie dla kapłańskiego życia ma ciernista droga do święceń i kłody rzucane pod nogi na początku drogi. Jedno jest pewne, że w planach Bożych nie ma rzeczy przypadkowych.

Kapłaństwo jest także drogocennym darem, darem dla Kościoła, dla człowieka. W obliczu daru najwłaściwszą postawą jest dziękczynna adoracja i uwielbienie Boga.

Niech będzie uwielbiony Jezus Chrystus w Najświętszym Sakramencie Ołtarza!

Niech będzie uwielbiony Chrystus Kapłan w Sakramencie Kapłaństwa!

Niech będzie uwielbiony Zbawiciel w życiu i posługiwaniu kapłańskim naszego Arcypasterza!

Niech będzie uwielbiony Boski Mistrz w młodych ludziach wezwanych i ochoczo wstępujących w Jego ślady!

Niech będzie uwielbiony Bóg w Trójcy Osób w swoim Kościele!

Nie ustajmy zatem, Najdrożsi, w dziękczynieniu za pasterską troskę Chrystusa o swoją owczarnię, za Jego nieustanną obecność w kapłanach - nauczycielach i pasterzach Ludu Bożego.

Polecajmy dzisiaj dostojnego Jubilata - naszego Arcypasterza czulej opiece Matki Kościoła i Królowej Apostołów, Matce Miłosiernej i Łaskawej, Poczyszającej i Wychowującej.

Zawierzmy Jej naszego Arcypasterza słowami Ojca Świętego Jana Pawła II:

A Ty, Maryjo, Matko Chrystusa, która wraz z Apostołem Janem przyjęłaś nas pod krzyżem

jako swych synów umiłowanych,

czuwał nieustannie nad naszym powołaniem.

Tobie zawierzamy te lata posługiwania,

jakie z Bożej opatrności nam jeszcze zostały.

Bądź z nami i prowadź nas po drogach świata

na spotkanie z ludźmi

odkupionymi krwią swego Syna.

Pomagaj nam do końca pełnić wolę Jezusa,

który narodził się z Ciebie dla zbawienia człowieka.

W radosnym dniu wielkiego dziękczynienia stajemy obok Arcypasterza Jubilata i błogosławimy całej ukochanej Diecezji: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Biskupi Pomocniczy Diecezji Radomskiej

Adam Odzimek

Stefan Siczek